Ps. 68: 1, 3. Tug: Die Sleutels v.d. Koninkryk. K/P 14.10.56 I
" 89: 12, 13. Matt. 16: 13-23.
Ges. 52: 7, 11.

Matt. 16: 19 - En Ek sal jou die sleutels v.d. Koninkryk v.d. hemele gee; en wat jy ook op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees, en wat jy ook op die aarde mag ontbind, sal in die hemel ontbonde wees.

Daar is min sake waaroor daar soveel verwarring en misverstand in die gedagtes van ons lidmate bestaan, as oor die saak van kerklike tug. Talle van lidmate beskou dan ook d. tug as verkeerd, onnodig (onvanpas, onbodig) en liefdeloos. Hulle sê: Die Kerk se boodskap is een van liefde - en waar liefde heers, is daar geen plek vir tug nie. Want die tug, so meen hulle, is 'n saak van straf, van boet vir begane sondes, - dit sluit net mense v.d. Kerk uit, dit dryf hulle weg, dit ja hulle in d. arms v.d. sektes!

Ander weer redeneer en sê: Hoe kan 'n klompie mense, die Kerkraad, oordeel oor die sondes van andere, terwyl hulle miskien i.d. geheim groter sonde het of doen? Hoe kan hulle kr. iemand tug wat in onsedelikheid geval het, terwyl hulle hulle harte vol is van allerlei onrein gedagtes en slegte begeertes - wat i.d. oog van Xtus maar net so erg is as d. daad self? Is dit dan nie die grootste huigelary nie? Verskriklik onregverdig nie?

So kan ons nog talle besware noem wat ons d. vraag laat stel: Is dit d. moeite werd om die tug te handhaaf? Is die tug werklik noodsaaklik?

I Die Noodsaaklikheid v.d. Tug: Daar is maar net een antw. moontlik op d. vr.: Is d. tug werklik noodsaaklik - en dit is: ja! Waarom?

(1) Vaste Orde en Dissipline Nodig: Net soos enige huisgesin 'n vaste en duid. dissipline moet hê as d. kinders nie moet verwilder nie, - net soos enige

organisasie sy wette en reëls moet hê en daar alleen eenheid en ontsag is as die reëls uitgevoer en gehandhaaf word – so ook ~~[illegible]~~ moet d. Kerk as sigbare organisasie sy vaste orde en dissipline (tug) hê as die lewe in d. Kerk gesond moet wees.

// 'n Kerk sonder tug is 'n siektlike Kerk, ~~en~~ dit beantwoord nie a.d. hoogste doel wat Xtus daarmee het nie en stuur uiteindelik af op verwording en ontaarding.

(2) Kerk op Aarde Blootgestel aan Versoeking en Dwaling:

Die kerk op aarde is nog midde in d. sonde en die sonde is nog midde in d. Kerk. Die Kerk in hd. wêreld moet leef en bestaan temidde van onreinhede, leuen en dwaling om hom heen. Blootgestel aan al hd. magte v.d. Bose – op d. weg v. heiligmaking nog min gevorder. Daarom is d. Kerk soos 'n akker wat gedurig geskoffel en soos 'n boom wat gedurig gesnoei moet word. Solank die ou mens nog in d. gelowige aanwesig is, solank bly d. tug noods. om alle verkeerde groei in d. kerk te verhoed.

Hd. verkeerde groei kan in twee rigtings gaan:

a) Dwaling in leer (belydenis, verkondiging): Die Kerk het 'n heilige en godd. roeping om d. pand v.d. Wd, d. leer, onvervals en onbevlek te bewaar. 'n Kerk wat [illegible] duld, speel m.d. Evangelie, verloën d/deur J.X. – en loop gevaar om as Kerk sy bestaan te verloor.

b) Dwaling in lewe: Ook hier d. gevaar baie groot: lidmate wat lewe in sonde v. twis, dronkenskap, onsedelikheid, oneerlikheid, ontheiliging v.d. Sabbat ens. Kerk wat maar oë toemaak vir al hd. sondes verloor sy innerl. krag en sy godd. getuienis

(3) Die aanwesigheid v.d. huigelaars i/d gemeente:

Hoe bitter dit ookal is om te erken, bly dit àlte waar: daar is onder ons d. huigelaars – die wat met hulle mond J.X. as Verlosser bely, lidmate geword het, terwyl hulle in hul harte dit nie gemeen nie. // Baiekeer nie v.d. ware lede v.d. Kerk te onderskei nie – Kerk mag dan ook oor hulle hart nie oordeel nie. Maar sodra dd. huigelary openbaar word dan moet hulle deur d tug vermaan word om hulle v. hulle bose weë te bekeer. Die tug moet d. middel wees wysdeur d. Kerk sover soos moontlik in sy sigbare vorm in ooreenstemming gebring moet word m.d. [illegible] onsigbare Kerk!

(4) Die eis van Gods Wd:

a) O.T.: Hier was kerk en staat nog een – ~~Adam~~ God d. hoof. Daarom nie kerklike tug in sin wyl ons dit n/d bestaan, maar God self tug (bv. Adam & Eva – Moses – ~~Eli~~ Eli – Dawid – hele volk).

b) N.T.: Xtus 3 maal oor d. sleutelmag v.d. Kerk gespreek (Matt. 16:13 vv. – Matt. 18:15 vv. – Joh. 20:21) Hier in ons tekswd word d. mag duid. aan Petrus as verteenwoordiger v.d. gemeente toevertrou. I.d. eerste Xt. gemeente: sien dus hoe ernstig d. eerste Kerk dit opgeneem het (Ananias & Saffira). Paulus (1 Kor. 5:1–13) behandel bepaalde geval & sê: „Verwyder tog die slegte mens onder julle uit".

Die Kerk dus wat geen tug uitoefen is ongehoorsaam aan d. opdrag v. Xtus en d. eis van Gods Wd.

II) Die Wese v.d. Tug:

a) Oorspr. betekenis: regtrek – terugtrek

b) Baie skerp onderskei v. burgerl. hof & kerklike straf: „I.d. kerk heers daar nie d. wrekende geregtigheid v.d. wêreldlike regter nie, maar d. liefde v Xtus" (Bouwman). Daarom hier nooit d. liefde v Xtus" (Bouwman). Daarom hier nooit sprake v. straf nie, maar hoogstens van kastyding uit liefde (soos ouer sy kind) – omdat Xtus reeds ons straf ten volle gedra het a.d. Kruis!

c) Nie wetlike, aardse gesag, maar geestelike godd. gesag – kan alleen langs geestel. weg bereik word!

d) Wese v.d. tug altyd gesien word i.d. lig v.d. wese v.d. kerk: Vir ons as Protestante en Gereformeerde Kerke is „d. kerk die vergadering v.d. ware gelowiges" wat hulle saligheid nie i.X. soek" Daarom vir d. kerk nie 'n onverskillige saak nie tot d. kerk behoort nie –

Ware gelowiges & volkskerk
(Jes. 52: 7-)